

เข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักการสำคัญ เพราะจะช่วยในการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน เมื่อแนวคิดเปลี่ยน การกระทำย่อมเปลี่ยนตามไปด้วย นอกจากนี้ผู้บริหารยังมีบทบาทที่สำคัญ ดังนี้

1. บทบาทในการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการศึกษาประสบความสำเร็จ ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนไทยที่สมบูรณ์ ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้ในความมุ่งหมายและหลักการซึ่งต้องการให้คนไทยมีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญยังช่วยปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การพึ่งพาตนเอง การใฝ่รู้อยู่เสมอ การเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความเสมอภาค การเคารพกฎหมาย ความรู้สากล ประชาธิปไตยศิลปวัฒนธรรมของชาติ และการเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องผู้บริหารจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการบริหารจัดการแบบเดิมที่เคยใช้ เพื่อตอบรับกับกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การบริหารจัดการที่เน้นบุคคลเป็นสำคัญ ซึ่งคำนึงถึงความต้องการความแตกต่าง ความสนใจ ความเอื้ออาทร ความต้องการมีส่วนร่วม ของบุคลากรทุกคน วิสัยทัศน์นี้จะส่งผลให้ผู้บริหารปรับพฤติกรรมการบริหารให้เป็นแบบอย่างแก่ครู ซึ่งจะถ่ายโอนไปถึงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บทบาทของบริหารที่เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตร

ผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรที่ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และเป็นหลักสูตรบูรณาการ แม้ว่าหลักสูตรยังคงแบ่งเป็นรายวิชา หรือกลุ่มวิชา มีตารางเรียนเป็นกรอบควบคุมเวลาค่อนข้างเคร่งครัด ไม่ยืดหยุ่น แต่ในอนาคตสถานศึกษาจะมีอิสระในการบริหารงานวิชาการ จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะวางแผนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรที่แท้จริงของท้องถิ่นให้ได้ หลักสูตรบูรณาการเป็นหลักสูตรซึ่งเหมาะสมกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วยตนเองจากกิจกรรมหลากหลาย ซึ่งครูในฐานะผู้อำนวยความสะดวกเป็นผู้จัดให้ตั้งนั้นการสะท้อนองค์ความรู้ ความคิด ความรู้สึก จากการทำได้ปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนจะมีลักษณะหลากหลาย และเป็นองค์ความรู้รวมจากหลายวิชา หลักสูตรบูรณาการจึงเป็นหลักสูตรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2 การจัดหาแหล่งการเรียนรู้

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนรู้ตามความสนใจ แหล่งการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ เรือนเพาะชำ สวนหย่อม ห้องจริย

ศึกษา ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องพลศึกษา ห้องพยาบาล ห้องครัว เป็นต้น แหล่งการเรียนรู้ที่กล่าวมานี้ มีอยู่ในสถานศึกษาตามปกติอยู่แล้ว หากผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการแหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ให้เป็นระบบ วางแผนการใช้แหล่งการเรียนรู้ จัดตั้งบุคลากรรับผิดชอบดูแล มีการควบคุมกำกับ และติดตามประเมินผลการใช้แหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของครูในฐานะผู้อำนวยการความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ จะทำให้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 การวิจัยในชั้นเรียน

ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจะมีปัญหาวิจัยมากมายที่ท้าทายความสามารถของครูในการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนต่อไปผู้บริหารอาจเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมาให้ความรู้เบื้องต้น ให้ครูมีโอกาสฝึกทำงานวิจัยในชั้นเรียนด้วยตนเอง และนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามควรปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการวิจัยว่า การวิจัยไม่ใช่เรื่องยาก ไม่จำเป็นต้องใช้สถิติขั้นสูงที่ยุ่งยากซับซ้อนก็สามารถทำได้ นับเป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจและสื่อสารให้บุคลากรได้เข้าใจตรงกันในเบื้องต้นก่อน

1.4 การจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้

ผู้บริหารควรจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ไว้ให้พร้อมสำหรับบริการแก่ครูจัดระบบการผลิต การยืม การเก็บรักษา การซ่อมแซมให้ทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งควรสำรวจความต้องการใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนดำเนินการต่อไป

1.5 การจัดสรรงบประมาณสนับสนุน

งบประมาณนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้บริหารจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ปรับปรุงแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมสำหรับบริการ ซ่อมแซมอาคารสถานที่ ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรบูรณาการ การเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสนับสนุนงบประมาณสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น

การดำเนินการปฏิรูปการศึกษา โดยการปฏิรูปการบริหาร ปฏิรูปหลักสูตร ปฏิรูปสถานศึกษา ปฏิรูปครูและบุคลากรซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญ คือ ผู้บริหารเพราะผู้บริหารถือว่าเป็นผู้ชี้วัดความสำเร็จ ในการดำเนินการปฏิรูปตามนโยบายการศึกษา ผู้บริหารที่มีความสามารถ และเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลจะต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทำให้โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษาย่อมมีสูงขึ้น ผู้บริหารจะต้องวางแผนการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

ทางสภาพเศรษฐกิจ และสังคมรวมทั้งการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ผู้บริหารยังมีบทบาทสำคัญยิ่ง เมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 20) ได้กำหนดว่า ให้กระทรวงกระจายอำนาจบริหารและการจัดการศึกษาทางด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยัง คณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ขณะที่จรรยา ชูลาภ (2545 : 12-13) กล่าวถึงกิจกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถดำเนินการ เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. ประกาศนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้แบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรการศึกษาที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม
3. จัดอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาครูให้เข้าใจและมีทักษะในการจัดการเรียนการ

สอนและจัดทำแผนการสอนที่ยึดแนวทางที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. เปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนา

คุณภาพศึกษาและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับสถานศึกษา

5. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับแหล่งการเรียนรู้ชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์กับกระบวนการเรียนรู้แบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้สถานศึกษา

6. กำหนดมาตรฐานการทำงานของครูและการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ยึดหลักการประเมินจากสภาพจริง

7. ระดมทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งทรัพยากรบุคคล ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรอื่น ๆ

8. ส่งเสริมกิจกรรมของคณะกรรมการนักเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาวิชาและส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนตามความถนัดและความสนใจ

9. ประชาสัมพันธ์และรายงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานจากสถานศึกษา เพื่อสร้างความศรัทธาและความร่วมมือในทุก ๆ ด้าน

10. จัดให้รางวัลหรือความชอบสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานได้ผลโดยเน้นความโปร่งใส เป็นธรรม และความสามัคคีในองค์การบริหารสถานศึกษาในอนาคต

ดังนั้นผู้บริหารจะต้องปรับบทบาทให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา โดยการปฏิรูปการเรียนรูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้บริหารในฐานะผู้นำจะต้องมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอน

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2551 : 104-105) ได้สรุปบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ครูเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ
2. ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลุกเร้าจิตใจ และเสริมแรงให้ผู้เรียน

เกิดการเรียนรู้

3. ครูเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึง
4. ครูจัดกิจกรรมและสถานการณ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
5. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง
6. ครูส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมสังเกตส่วนตัวและปรับปรุงส่วนต้อยของผู้เรียน
7. ครูใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และการค้นพบความรู้ของผู้เรียน
8. ครูใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้กับชีวิตจริงของผู้เรียน
9. ครูฝึกฝนกีฬามารยาท และวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย
10. ครูสังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
- ซึ่งสอดคล้องกับ กรณวิชาการ (2549 : 7) ที่ได้สรุปถึงบทบาทครูในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไว้ดังนี้
1. พัฒนาค้นคว้าอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้า วิจัย
 2. ออกแบบการจัดการเรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นหลัก
 3. จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการสอน
 4. สร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
 5. ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ ความคิด และลงมือปฏิบัติ
 6. ให้ความสำคัญแนะนำ เสริมแรง และเป็นตัวแบบที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- ไสว พักขาว (2549 : 9) ได้กล่าวถึงบทบาทครูหรือตัวบ่งชี้การสอนของครูในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้
1. ครูจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง (Construct)
 2. ครูใช้ทักษะกระบวนการ (Process) คือ กระบวนการคิด (Thinking Process) และกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง
 3. ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง (Participation) ลงมือคิดปฏิบัติ สรุปความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทั้งสมาชิกในกลุ่ม และสมาชิกระหว่างกลุ่มและปฏิสัมพันธ์กับครู
 4. ครูสร้างบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งบรรยากาศทางกายภาพและจิตใจ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข (Happy Learning)
 5. ครูมีการวัดและประเมินผลทั้งทักษะกระบวนการและเนื้อหาสาระซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
 6. ครูพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (Application)

7. ครูเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator)

ซึ่งสอดคล้องกับขนาธิป พรกุล (2547 : 12-14) ที่กล่าวถึงบทบาทครูว่าเป็นผู้อำนวยความสะดวก ดังนี้

1. เป็นผู้จัดระบบการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตรตลอดจนการวางแผนการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เลือก ผลิต และใช้สื่อการเรียนการสอน วัสดุและประเมินผล และรวมไปถึงการจัดระเบียบวินัยในชั้นเรียนด้วย
 2. เป็นผู้จัดบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ ด้านกายภาพ ได้แก่ การจัดชั้นเรียน วัสดุอุปกรณ์ แสงสว่าง ระบบเสียง ให้ผู้เรียนรู้สึกสบายและอยากเรียน ส่วนด้านจิตวิทยา ได้แก่ การจัดชั้นเรียนให้ผู้เรียนมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็นส่งเสริมการกล้าคิด กล้าทำ กล้าริเริ่ม ให้โอกาสผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จทุกคน
 3. เป็นผู้ชี้แนะหรือแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้โดยการสังเกต สืบสวน ทดลองวิเคราะห์จนพบคำตอบ ซึ่งเป็นวิธีการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง
 4. เป็นผู้นำเสนอในเรื่องที่มีความซับซ้อนซึ่งผู้เรียนอาจประสบปัญหา ถ้าจะต้องทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หรือเป็นเรื่องที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยและไม่เคยมีความรู้มาก่อน ครูพิจารณาแล้วว่าควรเป็นผู้นำเสนอเรื่องนั้นด้วยตนเอง
 5. เป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อพร้อมที่จะเข้าใจ ช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุน หรือแก้ไขบางอย่างเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างราบรื่น
 6. เป็นผู้เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ครูต้องการ และเป็นการย้าให้ผู้เรียนมั่นใจในการกระทำของตนเอง จะได้พัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น ครูควรเลือกโอกาสในการเสริมแรงให้เหมาะสม
 7. เป็นผู้ถามคำถามการถามคำถามเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูสามารถใช้พัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน คำถามที่ใช้จึงควรหลากหลายและใช้ความคิดระดับสูง ในการตอบ
 8. เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้เรียนเมื่อลงมือปฏิบัติสิ่งใดย่อมต้องการทราบผลการกระทำของตน ครูจึงควรบอกผลการกระทำแก่ผู้เรียนโดยเร็ว เพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจหรือแก้ไขข้อบกพร่องได้ทันทั่วทั้งที่ ครูควรมีวิธีให้ข้อมูลย้อนกลับที่ส่งเสริมการเรียนรู้
- กรมวิชาการ (2546 : 77-80) ที่กล่าวถึงบทบาทครูผู้สอนในระดับปฐมวัย ดังนี้
1. บทบาทในฐานะผู้เสริมสร้างการเรียนรู้
 - 1.1 จัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กกำหนดขึ้นด้วยตัวเอง และผู้สอนกับเด็กร่วมกันกำหนด โดยเสริมสร้างพัฒนาการเด็กให้ครอบคลุมทุกด้าน
 - 1.2 ส่งเสริมให้เด็กใช้ข้อมูล ศักยภาพของเด็ก และหลักวิชาการในการผลิตการกระทำ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้อย่างมีเหตุผล
 - 1.3 กระตุ้นให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองด้วยวิธีการศึกษาที่นำไปสู่การใฝ่รู้ และพัฒนาตนเอง

1.4 จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กทำกิจกรรมได้เต็มตามศักยภาพและความแตกต่างของแต่ละบุคคล

1.5 สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอ

1.6 ใช้กิจกรรมการเล่นเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กหัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.7 ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

1.8 จัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงและนำผลการประเมินมาปรับปรุงคุณภาพเด็กเต็มตามศักยภาพ

2. บทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก

2.1 สังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา

2.2 ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

2.3 ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีความภูมิใจในตนเองและกล้าแสดงออก

2.4 ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี

2.5 จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล

บุคคล

2.6 ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชนเพื่อให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. บทบาทในฐานะนักพัฒนาเทคโนโลยีการสอน

3.1 นำนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

3.2 ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่

เด็ก

3.4 จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร /กระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้

3.5 พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้ มีวิสัยทัศน์และทันสมัยทันเหตุการณ์ในยุคของข้อมูลข่าวสาร

4. บทบาทในฐานะผู้บริหารหลักสูตร

4.1 ทำหน้าที่วางแผนกำหนดหลักสูตรหน่วยการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้

4.2 จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้ทั้งกายและใจ เปิดโอกาสให้เด็กเล่น/ทำงานและเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

4.3 ประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุง พัฒนา หลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

สรุป บทบาทครูที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกัน การแก้ปัญหาจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่าง ได้สัดส่วน สมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จัด บรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนอย่างหลากหลาย และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ เรียนด้วยความสนุก และได้สาระ กระตุ้นผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น ทำกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เบื่อหน่ายครูคอยสังเกตเหตุการณ์ต่างๆ วัตถุประสงค์ ประเมินผล ไปด้วย เพื่อจะได้ทราบว่า เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวังหรือไม่

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

1. ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้งสำนักงาน เลขที่ 99 / 7 ถนนสนามบิน ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัด กาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46000 โทร 0-4381-1211 เว็บไซต์ <http://www.ksn1.obec.go.th/> (แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา, 2555 กลุ่มนโยบายและแผน : 8) พื้นที่ความรับผิดชอบใน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 6 อำเภอ 45 ตำบล ดังนี้

1. อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จำนวน 17 ตำบล
2. อำเภอกมลาไสย จำนวน 8 ตำบล
3. อำเภอสหัสขันธ์ จำนวน 8 ตำบล
4. อำเภอร่องคำ จำนวน 3 ตำบล
5. อำเภอสามชัย จำนวน 4 ตำบล
6. อำเภอดอนจาน จำนวน 5 ตำบล

มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดสกลนคร และ จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดสกลนครและจังหวัดมุกดาหาร
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดมหาสารคาม

2. วิสัยทัศน์ (Vision) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 เป็นองค์กรชั้นนำใน การบริการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาภาคบังคับให้กับประชาชนวัยเรียนอย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. พันธกิจ (Mission) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาภาคบังคับให้ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพระดับสากล

4. เป้าประสงค์ (Goal) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์

เขต 1

4.1 ผู้เรียนทุกคนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

4.2 ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่อนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเสมอภาค

4.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ

4.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีความเข้มแข็งตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล

5. กลยุทธ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

5.1 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริมความสามารถทางด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

5.2 ปลุกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5.3 ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุม ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

5.4 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

5.5 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษา หลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

6. จุดเน้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

6.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 กลุ่มสาระวิชาหลัก เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5

6.2 การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ

6.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนอ่านคล่อง คิดเลขคล่อง และมีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน

6.4 นักเรียนทุกคนมีความสำนึกในความรักชาติ

6.5 เพิ่มศักยภาพนักเรียนในด้านภาษา ด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยี

6.6 สร้างทางเลือกในการเรียนรู้ที่เน้นให้ประชากรวัยเรียนทุกคนเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง ลดอัตราการออกกลางคัน ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

6.7 ส่งเสริมการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

6.8 นักเรียน ครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและสังคมพหุวัฒนธรรม

6.9 สถานศึกษาทุกแห่งผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษา มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็งและได้รับการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอก ตลอดจนพัฒนาสถานศึกษาในพื้นที่ชนบท โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล

6.10 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาผ่านการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

6.11 นักเรียนมีทักษะชีวิตในการรับมือกับสถานการณ์และภัยพิบัติต่างๆ

7. จำนวนสถานศึกษาและบุคลากร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 มีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 180 โรงเรียน แยกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 95 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 62 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 23 โรงเรียน มีนักเรียน ทั้งหมด 26,417 คน มีผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 201 คน มีครูผู้สอนจำนวน 1,721 คน รวมทั้งสิ้น 1,922 คน

8. สภาพการดำเนินงาน

การบูรณาการการสอนแบบ SMT ระดับปฐมวัยของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 มีการดำเนินการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2552 โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม และด้านคุณธรรมจริยธรรม และใช้หลักจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมในรูปของการบูรณาการ สหวิชา สอนพัฒนาการคิด เพื่อพัฒนาความคิดรวบยอด การสังเกต การจำแนกเปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ การแก้ปัญหา เป็นต้น ซึ่งครูผู้สอนปฐมวัยได้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการจากครูและศึกษานิเทศก์แกนนำ สสวท. และได้ นำความรู้ที่ได้จากการเข้ารับการอบรมพัฒนาไปใช้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กนักเรียนปฐมวัยในโรงเรียนที่ทำการสอนตามสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ ในโรงเรียนนั้น จากการนิเทศ ติดตาม การจัดการเรียนการสอนการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กนักเรียนระดับปฐมวัยในปัจจุบันครูผู้สอนปฐมวัยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 พบว่า ครูยังใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เดิม โดยการจัดกิจกรรมตามตารางกิจกรรมประจำวันผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม คือกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมเกมการศึกษา ซึ่งไม่ได้มีการบูรณาการสอน วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กนักเรียน ซึ่งอาจเกิด

จาก ครูส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการจัด การบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยพบว่าสถานศึกษา และครู ยังไม่สามารถจัดการเรียนการสอน ได้มากเท่าที่ควร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1, 2553 : 32)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

บันลือ พลพันธ์ (2550 : 148 – 160) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารวิชาการ ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 1 – 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูวิชาการ และ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสภาพการบริหารวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 1 – 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนากระบวนกระบวนการเรียนรู้อุ และ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 2) โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีระดับการดำเนินงานเกี่ยวกับสภาพการบริหารวิชาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีระดับการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารวิชาการสูงกว่า โรงเรียนขนาดเล็ก

ถนอมรัตน์ สิทธิเสณี (2550 : 79) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมือง กระทุ่มแบนในภาพรวมทั้ง 12 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 11 ด้าน และอยู่ใน ระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ 1) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัว หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 2) ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เทศบาล สังกัดเทศบาลเมือง กระทุ่มแบนในภาพรวมทั้ง 12 ด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน และ 3) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูพบว่าโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เมื่อศึกษารายด้าน พบว่า ด้านการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการ พัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการแนะแนว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ .05 นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน

วัชรภรณ์ วิจารณ์ (2550 : 84-94) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนเอกชน ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน พบว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนที่ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามทัศนะของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก

มากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ยุภา ปรีชานุกูล (2551 : 77-78) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการ โดยการบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของข้าราชการครูโรงเรียนชุมชนวัดหน้าไม้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการโดยการบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของข้าราชการครูโรงเรียนชุมชนวัดหน้าไม้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า โดยภาพรวม ครูมีระดับการบริหารงานวิชาการโดยการบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดหลักสูตรและการนำไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนและด้าน การพัฒนา บุคลากรทางการสอน ด้านการนิเทศการเรียนการสอนครูมีการบริหารงานวิชาการโดยการบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นระดับมากทุกด้าน

วิชัย จันทพรหม (2551 : 80-105) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา พบว่า 1) ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครราชสีมา มีปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ 2) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครราชสีมา รายด้าน 12 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อนุญา อินทร์มั่ง (2551 : 76 -78) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และ 3) ผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาทิตย์ แก้วมณี (2551 : 50-55) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัจจุบัน ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาโดยรวมและเป็นรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาโดยรวมและเป็นรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีปัญหาน้อยกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้านการเรียนการสอน

สอน เปรียบเทียบสภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของสถานศึกษาโดยรวมและ รายด้านแตกต่างกัน และ เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตาม สถานภาพตำแหน่ง และขนาดของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ประทุมพร โม้ทิม (2552 : 60-67) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและการนำแนวทางการ พัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในศูนย์ประสานงานทางการศึกษาหนองมะโมง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในศูนย์ ประสานงานทางการศึกษาหนองมะโมง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท อยู่ในระดับปาน กลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีปัญหาอันดับสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ด้านการ บริหารหลักสูตร รองลงมาคือด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านที่มีปัญหาลดสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ คือ ด้าน การบริหารหลักสูตร โดยการทำ ความเข้าใจ ให้ความรู้ จัดการอบรมในเรื่องหลักสูตรมีการจัดหา งบประมาณรองรับในการประชุมเพื่อให้เกิดแรงจูงใจอยากเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้าน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดเป็นนโยบายลงในแผนปฏิบัติการโรงเรียนว่า ต้องมีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีผู้บริหาร วิทยากร ผู้มีความรู้ให้คำแนะนำในการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการวัดผลและ ประเมินผล มีการจัดประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจ กระตุ้นให้เห็นความสำคัญและลงมือปฏิบัติ สร้างเครื่องมือด้วยวิธีการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีการจัดทำแบบประเมินผลโดยนักเรียนและ ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน

ปรีชัช โล่ชัย (2552 : 81-84) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 2 พบว่า 1) ระดับการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ตามทัศนระของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 2) ผลการ เปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามทัศนระของ หัวหน้างานวิชาการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 2 จำแนกตามวุฒิ ทางการศึกษาอายุและประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ใน การดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี และมากกว่า 15 ปี มีทัศนระต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านอื่นไม่มี ความแตกต่างกัน และ 3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน ตามทัศนระของหัวหน้างานวิชาการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 2 ได้แก่ ครูขาดความรู้ไม่เข้าใจเรื่องหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ยังไม่เป็นระบบและมีการ พัฒนาน้อย ครูใช้การวัดผลและประเมินผลไม่หลากหลาย ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ได้บันทึกในเรื่อง กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบและต่อเนื่องและบุคลากรยังขาดความรู้เรื่องการประกันคุณภาพ การศึกษา

สุกัญนิภา ยิ้มแฉ่ง (2552 : 74 - 75) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหา การจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัย พบว่า 1) โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านต่าง ๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ ปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการวัด และประเมิน พัฒนาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านสื่อเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ด้าน การนิเทศสำหรับปัญหาการจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลเมือง จังหวัด ปทุมธานี โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อยและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีปัญหาใน การจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจาก มากไปน้อย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนิเทศ ด้านสื่อเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินพัฒนาการ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 2) เมื่อเปรียบเทียบ สภาพการจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีขนาดแตกต่างกัน พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กที่มีขนาดต่างกันมีสภาพการจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับสภาพการจัดการงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการจัดการงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีขนาดแตกต่างกัน พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการงานวิชาการของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ศุภมิตร นามทอง (2552 : 193-198) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการบริหารงาน วิชาการ ของโรงเรียนขนาดเล็ก ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากน้อยไปหามาก 3 ลำดับแรก คือ ด้าน การแนะแนว ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู และประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โดยรวม และรายด้าน 13 ด้านแตกต่างกัน เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความ คิดเห็นแตกต่างจากประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนผู้บริหารและครูมีความ คิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เพียงเพ็ญ เพียงสันเทียะ (2553 : 168-172) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนว ทิศทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอดงพญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการพัฒนาการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอดงพญา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอดงพญา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และ

ประสบการณ์การปฏิบัติงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอตาพะยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามกลุ่มเครือข่ายโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอตาพะยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้แก่ จัดอบรมครูในโรงเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร โครงสร้างและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกันวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีการศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูแนะแนวการศึกษาให้กับนักเรียนเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือชุมชนเข้ามาศึกษาหาความรู้ จัดตั้งสมาคม ชมรม หรือมูลนิธิเพื่อสนับสนุนด้านการศึกษาของโรงเรียน สนับสนุนวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น

ณัฐรณ พล ปะจัน (2554 : 88-91) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทั้งหมด 1 ด้าน คือ ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และพบว่ามีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง 7 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการและด้านการพัฒนาส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ โดยมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ คือ ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ควรจัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศภายในและกำหนดปฏิทินการดำเนินการพร้อม ทั้งมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน มีการตั้งคณะกรรมการ คณะทำงานควบคุมดูแลติดตามการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามแนวทางที่วางไว้และผู้บริหารควรติดตามผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อแจ้งให้ครูทราบ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

แวนซ์และแอนนา (Vance and Anna, 2006 : 186) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจของผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในหน่วยงานมีความต้องการให้ผู้บริหารให้ความสนใจดูแลให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในการปฏิบัติงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง จึงจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการบริหารงาน

เบอร์ลี โคเพิล (Bauerly Kopel, 2008 : 2913-A) ได้ศึกษาเรื่อง การนำการจัดการคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐมินนิโซตาสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย

การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การมุ่งเน้นผลผลิต การตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลความเป็นผู้นำ การประเมินผลการคิดเป็นระบบ และการฝึกอบรมโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปริมาณการนำหลักการจัดการคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จไปใช้ และปัญหาอุปสรรค ผลการศึกษาพบว่า มีการใช้หลักการจัดการคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จ ทั้ง 7 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐมินนิโซตา ในระดับที่แตกต่างกัน แต่ยังไม่มีการนำหลักการจัดการคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จทั้ง 7 หลักไปใช้ได้ อย่างเต็มที่ เพราะขาดวิทยากรและบุคคลที่เป็นผู้นำ ส่วนอุปสรรคในการนำโครงการไปใช้ คือ ปัญหาจากเวลา เจตคติ ของบุคลากร และการฝึกอบรมไม่เพียงพอ

วาตามูรา (Watamura, 2001 : 34-518) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนมีการอภิปรายสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยยืนยันว่านักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีการวิจัยด้านสติปัญญาของผู้เรียนและสรุปว่านักเรียนสามารถ เพิ่มพูนความคิดในการเรียนได้ด้วยตนเองมากขึ้นเมื่อใช้รูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนที่ถูกสอนโดยครูเป็นผู้ชี้แนะ จะได้รับความรู้ที่แยกเป็นส่วน ๆ นักเรียน ไม่สามารถบูรณาการเป็นองค์ความรู้และรักษาความรู้นั้นได้ จากการศึกษาเปรียบเทียบชั้นเรียนที่สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับชั้นเรียนที่สอนโดยครูเป็นผู้ชี้แนะ พบว่า นักเรียนมีการ เรียนรู้ที่แตกต่างกัน ชั้นเรียนที่เรียนโดยการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะเป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ที่กว้างกว่า และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

แมคคอย (McCoy, 2001 : 166) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนปรับปรุงท้องถิ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีการศึกษาใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการใน 2 โรงเรียน โดยได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง การวิจัยในครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดประสิทธิภาพของแผน ในการระบุนความต้องการทางวิชาการทั้งโรงเรียน และกำหนดว่าจะปรับปรุงอย่างไร บุคคลทั้ง 3 กลุ่มร่วมกันประชุมในกลุ่มงานและกลุ่มย่อย เพื่อทบทวนแผนปรับปรุงท้องถิ่นปัจจุบัน โดยการตรวจสอบข้อมูลทางวิชาการของนักเรียน อันเป็นการสนับสนุนโปรแกรมเดิมที่มีอยู่รวมทั้งเพื่อพัฒนาระบบการปฏิบัติการ และการประเมินแผนดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า แนวร่วมที่เกิดขึ้นคือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 2 โรงเรียนที่แผนการปรับปรุงท้องถิ่นไปใช้นั้นจะต้องกล่าวถึงก่อนสร้างกระบวนการที่เป็นพื้นฐานของการปฏิรูปโรงเรียน ได้แก่ วัฒนธรรมโรงเรียน เวลา การมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง การใช้ข้อมูลทางวิชาการของนักเรียนอย่างเหมาะสม และกระบวนการมีส่วนร่วมเมื่อนำแผนไปใช้แล้วการวางแผนปรับปรุงท้องถิ่นก็เชื่อมโยงความต้องการของนักเรียน เข้ากับการแทรกแซงที่เหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่จึงเป็นผลที่เกิดขึ้นที่แท้จริง

มิงกูซซี (Mingucc, 2002 : 451-A) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีต่อการพัฒนาวิชาชีพของครูภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองระดับหลังมัธยมศึกษา จำนวน 8 คน ผู้ร่วมวิจัยที่ทำงานในโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยชุมชนได้อาสาดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในชั้นเรียนวิชาการเขียนภาษาวิชาการเป็นเวลา 2 ภาคเรียนติดต่อกัน ผู้ศึกษาได้สำรวจว่าผู้บริหารการศึกษาสามารถส่งเสริม

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ด้านการศึกษาศึกษาโดยการเข้าร่วมเกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ ได้อย่างไร และได้ศึกษาปัญหาที่ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการหรือการวิจัยใน ชั้นเรียนของครู ซึ่งให้นิยามง่าย ๆ ว่าเป็น “การสืบเสาะที่ครูดำเนินการเพื่อให้เข้าใจและปรับปรุงการปฏิบัติของตน” นั้นสามารถให้ประสบการณ์ในการพัฒนาวิชาชีพซึ่งผู้ร่วมวิจัยรับรู้ว่ามีคามหมายการสอนของตน มากกว่าหรือไม่

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการ โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นั้นแสดงว่างานวิชาการนั้นเป็นงานหลักของการจัดการศึกษา เพราะงานวิชาการเป็นหัวใจและสามารถชี้วัดความก้าวหน้าและความสำเร็จทั้งหมดของโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการบริหารงานวิชาการ 7 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา และการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อคาดหวังว่าโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และครูจะให้ความสำคัญ กระตุ้นและสร้างความตระหนักแก่ บุคลากรในโรงเรียนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ พัฒนาตนเองและพัฒนางานอยู่เสมอเพื่อให้ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เครื่องมือวัดผลประเมินผลเข้ามาช่วยในการพัฒนาส่งเสริมงานวิชาการ ประสานความร่วมมือกับบุคคล หน่วยงาน องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดหมาย ผู้เรียนมีคุณภาพสูงสุด จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีคุณภาพต่อไป